

Samling af Afgørelser

Sag T-271/10 RENV II

H

mod

Rådet for Den Europæiske Union

Rettens dom (Tredje Afdeling) af 18. november 2020

»Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – national medarbejder udstationeret ved EUPM i Bosnien-Hercegovina – afgørelse om forflyttelse – magtfordrejning – tjenestens interesse – psykisk chikane – forflyttelsens karakter af straf – ansvar – ikke-økonomisk skade«

1. *Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – civile EU-missioner – personale – udstationering – de kompetente myndigheders skønsbeføjelse – domstolsprøvelse – grænser*

(jf. præmis 43, 44 og 49)

2. *Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – civile EU-missioner – personale – søgsmål ved Unionens retsinstanser – søgsmål anlagt af en udstationeret national medarbejder til prøvelse af en afgørelse om forflyttelse – forflyttelse i forbindelse med psykisk chikane – anbringender – magtfordrejning – begreb – afgørelse om forflyttelse truffet som følge af den berørte ansattes påtale af uregelmæssig adfærd i forbindelse med missionens forvaltning – forflyttelsens karakter af straf – omfattet*

(jf. præmis 44, 45, 48, 50, 55 og 77)

3. *Tjenestemænd – rettigheder og forpligtelser – ytringsfrihed – udbredelse af forhold, som kan lade formode, at der finder ulovlige handlinger sted eller et alvorligt brud – pligtens rækkevidde – beskyttelse af den tjenestemand, som har meddelt sådanne forhold – rækkevidde – anvendelighed på et medlem af en EU-politimission (Tjenestemandsvedtægten, art. 22a)*

(jf. præmis 76)

4. *Retslig procedure – sagens genstand – ændring under sagens behandling – udvidelse af erstatningskravet i replikken – anmodning støttet på omstændigheder, som er kommet frem under sagens behandling – antagelse til realitetsbehandling [Rettens procesreglement, art. 76, litra e) og art. 84, stk. 1]*

(jf. præmis 84 og 88)

5. *Retslig procedure – fremlæggelse af beviser – frist – for sen indgivelse af beviser – betingelser – anvendelighed på en sag om hjemvisning til Retten (Rettens procesreglement, art. 85, stk. 3)*

(jf. præmis 90)

6. *Ansvar uden for kontraktforhold – betingelser – reel og bestemt skade forvoldt af en ulovlig retsakt – annulation af anfægtet ulovlig retsakt – passende genoprettelse af ikke-økonomisk skade – grænser (Art. 340, stk. 2, TEUF)*

(jf. præmis 97 og 98)

7. *Ansvar uden for kontraktforhold – betingelser – ulovlighed – tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, som tillægger borgerne rettigheder – ingen nødvendig betingelse i søgsmål, som indbringes af ansatte ved Den Europæiske Unions politimission (Art. 268 TEUF, 270 TEUF og art. 340, stk. 2, TEUF; tjenestemandsvedtægten, art. 90 og 91)*

(jf. præmis 105)

8. *Ansvar uden for kontraktforhold – betingelser – skade – erstatningsberettiget skade – ikke-økonomisk skade forårsaget af forflyttelsen af en ansat ved Den Europæiske Unions politimission fra en »senior«-stilling til en »ikke-senior«-stilling i forbindelse med den pågældendes påtale af uregelmæssig adfærd – omfattet (Art. 340, stk. 2, TEUF)*

(jf. præmis 108)

Resumé

Sagsøgeren, H, er en italiensk dommer, der blev udstationeret ved Den Europæiske Unions politimission (EUPM)¹ i Sarajevo (Bosnien-Hercegovina) med henblik på dér at udøve hvervet som Criminal Justice Unit Adviser fra den 14. november 2008. H's udstationering blev forlænget to gange for at beklæde stillingen som Chief of Legal Office, senere kaldet Senior Legal Advisor/Legal Counsel.

Ved skrivelse af 17. marts 2010 oplyste sagsøgeren og en af hendes kolleger deres overordnede om angiveligt uregelmæssig adfærd i forbindelse med forvaltningen af EUPM. Ved to afgørelser truffet af EUPM-missionschefen² blev sagsøgeren efterfølgende forflyttet til stillingen som Criminal Justice Adviser – Prosecutor af operationelle grunde, der var baseret på behovet for rådgivning fra en anklager på det regionale kontor i Banja Luka (Bosnien-Hercegovina).

¹ – EUPM blev oprettet ved Rådets fælles aktion 2002/210/FUSP af 11.3.2002 om Den Europæiske Unions politimission (EFT 2002, L 70, s. 1) for at sikre opfølgningen af De Forenede Nationers internationale politistyrke i Bosnien-Hercegovina.

² – EUPM-missionschefen som omhandlet i artikel 6 i Rådets afgørelse 2009/906/FUSP af 8.12.2009 om EUPM i Bosnien-Hercegovina (EUT 2009, L 322, s. 22).

Sagsøgeren anlagde sag med påstand om dels annullation af afgørelserne om forflyttelse, dels erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, der angiveligt var lidt. Sagsøgeren anførte til støtte for sin annullationspåstand navnlig, at der forelå psykisk chikane og magtfordrejning. Retten annullerede de anfægtede afgørelser og gav sagsøgeren medhold i påstanden om erstatning for den ikke-økonomiske skade, som disse afgørelser havde forårsaget.

Retten bemærkninger

Indledningsvis bemærkede Retten for det første, at EUPM's afgørelser på området for menneskelige ressourcer har et operationelt aspekt henhørende under den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), og at de for det andet efter selve deres karakter udgør personaleforvaltningsretsakter, ligesom det er tilfældet for enhver tilsvarende afgørelse, som EU-institutionerne vedtager som led i udøvelsen af deres beføjelser.

Retten bemærkede dernæst, at en afgørelse om forflyttelse ville være behæftet med magtfordrejning, hvis den blev truffet i forbindelse med psykisk chikane og med det formål at skade den person, der er genstand for en sådan afgørelse, værdighed, personlighed eller psykiske eller fysiske integritet. Retten bemærkede, at dette ligeledes gælder i det tilfælde, hvor forflyttelsen i virkeligheden svarer til en straf over for sagsøgeren for hendes kritik af EUPM's forvaltning. Sådanne omstændigheder ville ifølge Retten udgøre magtfordrejning, for så vidt som EUPM-missionschefen ville have anvendt sine beføjelser til et andet formål end det, hvortil chefen har fået dem tillagt, og forflyttelsen ville i øvrigt ikke kunne anses for at være i tjenestens interesse. I det foreliggende tilfælde tog Retten anbringendet om magtfordrejning til følge.

Retten fandt endvidere, at tildelingen af et beløb på 30 000 EUR, vurderet efter ret og billighed, udgjorde en passende erstatning for den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren havde lidt som følge af hendes forflyttelse ved de anfægtede afgørelser.

Hvad angår påstanden om erstatning for den økonomiske skade bemærkede Retten, at sagsøgeren ikke havde nedlagt denne påstand i stævningen. Retten fandt imidlertid, at den økonomiske skade, som sagsøgeren angiveligt havde lidt, indgik i en faktisk sammenhæng, der var indtrådt efter anlæggelsen af søgsmålet, samtidig med, at den ifølge sagsøgeren var forbundet med den psykiske chikane, som hun angiveligt var udsat for inden for EUPM, og som var gjort gældende i stævningen. Under disse omstændigheder fandt Retten, at det ville være i strid med retsplejehensyn og procesøkonomiske hensyn at forpligte sagsøgeren til at anlægge en ny sag for så vidt angår påstanden om erstatning for den økonomiske skade. Hvad angår realiteten forkastede Retten denne påstand.

EUPM begyndte den 1. januar 2003, blev forlænget flere gange og afsluttet i løbet af 2012.